

PROPOSITIONES DAMNATÆ

*Circa materiam, que traditur
in primâ parte.*

De integritate Primi hominis.

PROPOSITIONES DAMN.

I. **I**mmortalitas primi hominis non erat gratia
beneficium, sed naturalis conditio. Est in
ordine Bullæ 78.

2. Humana natura sublimatio, & exaltatio in
Consortium divina natura debita fuit integritati
primæ conditionis, & proinde naturalis dicenda
est, & non supernaturalis. Est 21.

3. Absurda est eorum sententia, qui dicunt ho-
minem ab initio dono quodam supernaturali, &
gratuito super conditionem natura fuisse exaltatum,
ut fide, spe & Charitate Deum supernaturaliter
coleret. Est 23.

4. A vanis, & otiosis hominibus, secundum ins-
ipientiam Philosophorum excogitata est sententia,
qua ad Pelagianismum rejicienda est, hominem ab
initio sic constitutum, ut per dona natura super-
addita fuerit largitate Conditoris sublimatus, &
in Dei filium adoptatus. Est 24.

5. Integritas primæ creationis non fuit indebita
natura exaltatio, sed naturalis ejus conditio. Est 26.

D. THOMAS I. P. quæstione 76 art. 5. ad 1.
corpus hominis antè peccatum immortale fuit non
per naturam, sed PER GRATIÆ DIVINÆ DONUM.

Et in 2. dist 19 quæst. 1. art. 4. immortalitas,
quam homo habuit in primo statu, non inerat sibi
ex suis Principiis, sed EX BENEFICIO CONDITORIS.

Nec ab Angelico magnus dissidet Augustinus,
Posse non mori, inquit lib. 6. de Genes. ad litte-
ram cap. 25. Adamo præstabatur de ligno vita,
non de conditione natura. Mortalis ergo erat con-
ditione

ditione corporis, immortalis autem beneficio Conditionis. Rursum igitur propositio prima.

Quantum ad quatuor alias, sic Angelicus 1. p. q. 95. a. 1. *Homo & Angelus aequaliter ordinantur ad gratiam, sed Angelus est creatus in gratia: dicit enim Augustinus lib. 12. de civitate Dei, quod Deus erat in eis condens naturam, & largiens gratiam: ergo & homo fuit creatus in gratia: Proinde humanae naturae sublimatio, & in consortium divinae naturae exaltatio (quae est a Gratia) non fuit debita integritati primae Conditionis: Gratia enim non debetur, sed gratis conferitur, alioquin gratia jam non esset gratia ad Rom. 11. hinc simul tres aliae refelluntur propositiones, quae in idem ferme redeunt. Vide infra ad annum 1713. titulo de gratia Adami.*

PROPOSITIONES DAMN.

6. **D**eus non potuisset ab initio talem creare hominem, qualis nunc nascitur. Est 55.

7. Falsa est Doctorum sententia primum hominem potuisse à Deo creari sine iustitia naturali. Est 79.

D. THOMAS in 2. sent. dist. 31. quest. 2. art. 2. ad 3. *Poterat Deus a principio, quando hominem condidit, etiam alium hominem ex limo terrae formare, quem in conditione sua natura relinqueret, ut scilicet mortalis, & passibilis esset, & pugnam concupiscentiae ad rationem sentiens, in quo nihil humana natura derogaretur, quia hoc ex principis natura (seu corporis) consequitur. Potuit igitur Deus talem creare hominem, qualis nunc nascitur, intellige mortalem &c. non enim creare eum potuit cum culpa originali, sicut nunc nascitur.*

Cur etiam homo a Deo condi non potuit sine iustitia naturali, verè supernaturali? homo, enim inquit S. Doctor, fuit creatus in gratia, gratia autem nulli debetur, ut statim vidimus, itaque sine illa creari potuit.

Dari potuit
statu
natura
pura.

Quidni igitur creari etiam potuit in statu natura pura? potuit enim condi sine gratia, potuit condi
mortalis

mortalis & passibilis & pugnam concupiscentiæ ad rationem sentiens. Condi itaque potuit in *puris naturalibus.* Verum quidem est, *statum illum ab Augustino* adversus Pelagianos *Constanter, & invictè fuisse oppugnatum:* sed circa hoc accuratè notandum est, quod Pelagiani *statum illum naturæ puræ reipsâ à Deo conditum esse teste Jansenio lib. 1. de statu naturæ puræ cap. 1. profitentur,* in eoque dogmate errores suos, ac Hæreses tanquam in primo principio fundabant, exindè *peccatum Originale, & gratiam Christi Salvatoris rejicientes, ac vires liberi arbitrii extollentes.*

Quia verò *Augustinus* totus fuit in adstruendo peccato Originali, & in asserenda necessitate gratiæ Christi Salvatoris, idè totus etiam fuit in oppugnando, & evertendo dogmate illo Pelagii: *Primum hominum reipsâ & de facto conditum fuisse in puris Naturalibus, & infantes recenter natos esse in eodem statu, in quo fuit Adam antè Prævaricationem: id est, ut ipsi volebant, in statu Naturæ puræ.*

Statum illum, in quo de facto *Adam* fuisset conditus, & in quo de facto omnes homines nascerentur, *Augustinus* adversus Pelagianos actualis statûs naturæ puræ fabricatores, non ipsam possibilitatem statûs, qui nunquam fuerat, ex utriusque testamenti Scripturis, quas teste eodem S. Patre lib. *de bono perseverantia* admittebant, omnibus fuit viribus aggressus, & profligavit.

Quod autem ad possibilitatem dicti statûs attinet, eam *Augustinus* non solum Deo non denegavit, verum etiam agens contra *Manichæos*, qui respuebant Scripturas veteris testamenti, & teste eodem *Augustino*, Scripturas novi testamenti corruptas dicebant, illam manifestè admisit. Verba *Augustini* sunt hæc sequentia non semel, nec iterum, sed tertio allegata: in primis lib. 3. *de Libero Arbitrio* cap. 24. lib. 1. *retract.* cap. 9. & lib. *de bono Perseverantia* cap. 11. *Quamvis ignorantia, & difficultas (carnis) essent homini Primordia naturalia*

*naturalia, nec sit culpandus, sed Laudandus esse
Deus.*

Pugna tamen carnis non fuisset tam acris, & vehemens, ac illa, quæ modò est, quæque ex Peccato originali, ex luctuoso isto fomite (quo tam dirè torquetur genus humanum) profluit, potuissetque illius statùs concupiscentia facilè cum auxilio Creatoris tunc Homini secundùm legem naturæ viventi non defuturo intrà fines rationes moderatricis imperio præscriptos continèri.

Quòd si dicas hominem in tali statu non potuisse pervenire ad beatitudinem supernaturalem, seu Claram Dei visionem, quam tamen naturaliter appetit.

Respondeo eum pertingere potuisse in tali Hypothesi ad beatitudinem naturalem, Dei scilicet ut authoris naturæ Cognitionem, & Amorem naturæ compoti rationis proportionatum: unde homo non appetit secundùm sua naturalia Beatitudinem supernaturalem, ut constat ex Angelico in 5. dist. 23. q. 1 a. 4. Quæstiunc. 3. *in omnibus qua agunt propter finem, oportet esse inclinationem ad finem, finis autem ad quem (modo) divina largitas hominem ordinavit scilicet fruitio ipsius est omnino supra facultatem natura creata elevatus, quia nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, qua preparavit Deus diligentibus se, ut dicitur 1. Corinth. 2. unde per naturalia tantum homo non habet sufficienter inclinationem ad illum finem.*

